

به بچه‌ها «نه» بگوئید

فرزندان ممکن است در برخی مواقع خواسته‌هایی داشته باشند که برآورده کردن آنها به صلاح نباشد...

فرزندان ممکن است در برخی مواقع خواسته‌هایی داشته باشند که برآورده کردن آنها به صلاح نباشد. با چنین فرزندان چه برخوردی باید داشته باشیم و چگونه می‌توانیم آنها را قانع کنیم؟ درخواست فرزندان بر اساس میل و نیاز آنهاست اما در برخی مواقع برآورده کردن این میل و نیاز، ممکن است به مصلحت نباشد.

ارضای خواسته‌ها و نیازها باید به گونه‌ای باشد که راه را برای رشد شخصیت فرد باز کند. به این معنی که اگر همیشه همه خواسته‌های ما بدون کوچک‌ترین مانعی برآورده شود، آن گاه از وضعیت موجود احساس رضایت کرده و هیچ تلاشی برای بهبود شرایطی که در آن هستیم انجام نمی‌دهیم و به دنبال پیشرفت نخواهیم بود. اصولاً پیدایش نیازها و خواسته‌های تازه که محرک برای حرکت رو به جلو است نتیجه این است که به برخی از خواسته‌های خود نرسیده‌ایم. بنابراین ما در حالی که نیاز فرزندان خود را برآورده می‌کنیم، باید آنها را آماده کنیم که از لحاظ شخصیتی، اجتماعی و روانی به پله‌های بالاتری دست پیدا کنند. برای این کار لازم است اولاً خواسته‌های معقول ارضا شود؛ چرا که محرومیت و ناکامی در دستیابی

به خواسته‌ها، شخص را در آینده از لحاظ شخصیتی و زندگی فردی با مشکل مواجه می‌کند. دوم اینکه ارضا و پاسخگویی به این خواسته‌ها باید نسبی باشد. پاسخ دادن نسبی به خواسته‌ها روحیه صبر و افزایش تحمل را برای کودک به دنبال دارد و مهارت‌های تلاش برای بدست آوردن‌های بیشتر را در او تقویت می‌کند.

اگر همیشه همه خواسته‌های ما بدون کوچک‌ترین مانعی برآورده شود، آن گاه از وضعیت موجود احساس رضایت کرده و هیچ تلاشی برای بهبود شرایطی که در آن هستیم انجام نمی‌دهیم و به دنبال پیشرفت نخواهیم بود. این همان چیزی است که روان‌شناسان به آن **#171؛ ناکامی بهینه** می‌گویند. در برخی موارد واقعا صلاح نیست به نیازهای فرزندان مان پاسخ دهیم. اما چگونه؟

فرزندان ما هنگامی دارای شخصیت سالم هستند که دو خصوصیت در آنها وجود داشته باشد. خصوصیت اول، شناخت واقعیت‌ها و شناسایی محدودیت‌ها و فرصت‌هایی است که وجود دارد. یعنی آموزش این نکته که در زندگی موانع و ناکامی‌هایی وجود دارد، خودش می‌تواند یک هدف تربیتی باشد و به فرزند ما کمک کند که واقع‌نگر تربیت شود و به قول معروف لوس و دردانه نشود. بچه‌های لوس بچه‌هایی هستند که **#171؛ نه** نشنیده‌اند. خصوصیت دوم مربوط به تفکر فرزند است. به این معنی که باید متوجه شود دست دیگری نیز در کار است که ممکن است بر وفق مراد او نباشد و او باید راه‌حل مناسب را پیدا کند که اوضاع را به نفع خودش تغییر دهد. تقویت این روحیه در کودک مهم است.